

Al treilea Raport
cu privire la Obiectivele de Dezvoltare
ale Mileniului în Republica Moldova

Al Treilea Raport Național privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului în Republica Moldova

CONTACTE:

Valeriu Prohnițchi
Consilier pe probleme
economice
al Prim-ministrului
Republicii Moldova

Piața Marii Adunări
Naționale, 1
Clădirea Guvernului, biroul
537, MD-2033, Chișinău
Republica Moldova
Tel: (+373 22) 25 05 03

Alexandru Oprunenco
Specialist politici
alexandru.oprunenco@undp.org
undp.org

Ludmila Tiganu
Specialist în comunicare
ludmila.tiganu@one.un.org

Str. 31 August 1989, 131
Chișinău, MD-2012
Republica Moldova
Tel.: (+ 373 22) 220 045
Fax: (+ 373 22) 220 041

Al Treilea Raport Național privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului în Republica Moldova: două realități paralele – viața de la sate și viața de la orașe

Raportul privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului aduce în prim plan și câteva sfidări cu care se confruntă Republica Moldova pe calea dezvoltării

CHIȘINĂU, 24 septembrie 2013 – Viața de la sate și viața de la orașe sunt descrise ca două realități paralele în cel de-al Treilea Raport Național privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului în Republica Moldova. Astfel, împreună cu realizările și evoluțiile pozitive înregistrate de Moldova în 2010-2013 pe calea atingerii celor opt Obiective de Dezvoltare ale Mileniului, Raportul Național face referire la câteva sfidări de dezvoltare a țării pentru care identifică oportunitățile posibile și factorii de succes.

Raportul Național privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, elaborat de [Guvernul Republicii Moldova](http://www.guvernul.md) cu sprijinul [Organizației Națiunilor Unite](http://www.un.org), constată că Moldova „a realizat cu succes câteva dintre obiectivele stabilite la intrarea în noul mileniu: sărăcia absolută și extremă au bățut în retragere, s-a îmbunătățit accesul la educația preșcolară, au fost atinse succese în reprezentarea politică a femeilor la nivelul administrației publice locale”, iar „starea sănătății infantile și a copiilor cu vârsta sub 5 ani s-a îmbunătățit esențial”.

Există însă câteva sfidări care amenință dezvoltarea umană în Moldova, una dintre acestea fiind **inegalitatea dintre mediul rural și mediul urban**, care este „acea linie roșie care trece prin toate cele opt domenii în care Republica Moldova și-a stabilit obiective de dezvoltare”.

Astfel, locuitorii din satele Moldovei sunt mult mai expuși sărăciei decât locuitorii de la orașe: „în mediul urban venitul depășește cu 15% nivelul minim de subzistență calculat, iar în sate venitul mediu este cu circa 13% sub nivelul mediu de subzistență”, constată cel de-al Treilea Raport Național privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului.

În același timp, accesul la educație este mai restrâns în sate decât în orașe: grădinițele și școlile sunt frecventate mai puțin de copiii din sate decât cei din orașe. În 2012, „în mediul urban rata brută de cuprindere preșcolară a copiilor în vârstă de 3-6 ani este a fost 100,5%”, iar cea din mediul rural – de doar 71,4%, relevă raportul. Un dezechilibru – chiar dacă nu atât de semnificativ – se observă și în ceea ce privește educația obligatorie: rata brută de cuprindere în învățământul obligatoriu a copiilor de 7-15 ani a fost de 99,7% în orașe și de 98,8 la sate. În acest context, raportul vorbește despre un „cerc vicios: accesul mai limitat la educație în mediul rural predispune populația la sărăcie care, la rândul său creează bariere pentru accesul la educație (de exemplu, pentru a supraviețui și a întreține familia, copiii lucrează în câmp în loc să meargă la școală)”.

La fel, accesul la servicii de sănătate este mult mai limitat în mediul rural decât în spațiul urban. Drept consecință, rata mortalității copiilor cu vârstă sub cinci ani este în mediul rural de 30 la 1000 de născuți vii față de 20 per 1000 în mediul urban. Potrivit raportului, „ponderea persoanelor care au beneficiat de servicii medicale în ultimele 4 săptămâni este 16,8% în mediul rural și de 22,9% – în mediul urban”. O altă cifră relevantă în context este următoarea: din cele 6 decese materne înregistrate în 2011, 5 cazuri s-au întâmplat în localitățile rurale. La acest capitol, Raportul Național subliniază că „este important de a menține nivelul înalt de acces la serviciile medicale, reducând, în același timp, diferențele de acces general la servicii medicale între populația rurală și urbană”.

Locuitorii din mediul rural reprezintă cel de-al doilea ca mărime grup vulnerabil în fața tuberculozei, cu o pondere de 44,1% din rata de incidență TB în anul 2010, fiind depășit de persoanele neangajate (76,7%) și urmat de migranți – 17%. Această situație gravă este determinată de „lipsa condițiilor sanitare de bază și nerespectarea standardelor minime de calitate a alimentației”, scrie raportul, precum și de accesul limitat la servicii medicale pentru populația rurală.

Cele două realități paralele din Moldova: viața de la sate și viața de la orașe, relevate de Raportul Național, sunt reflectate și de accesul la apă și canalizare al populației din mediul rural în comparație cu locuitorii din mediul urban. „În 2012, circa 68,9% din populația urbană și 22,7% din cea rurală a beneficiat de servicii de alimentare cu apă”, iar „acces la sistemul public de canalizare a avut 50,1% din populația urbană și 1,0% din localitățile rurale”.

Situația alarmantă din mediul rural este agravată și de fenomenul emigrării, mai extins la sate decât la orașe: „în anul 2012, circa 7% din populația stabilă cu vârsta de 15 ani și mai mult din mediul urban era plecată la muncă peste hotare; pentru mediul rural, indicatorul era exact dublu, 14%”, precizează raportul.

Analizând toate aceste deosebiri profunde dintre mediul rural și mediul urban – „care se manifestă prin inegalitatea veniturilor, șanselor și oportunităților, lacune de performanță, lacune în atitudini și valori”, cel de-al Treilea Raport Național privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului în Republica Moldova citează reducerea discrepanței rural-urban ca pe una dintre prioritățile majore ale agendei de dezvoltare a țării după anul 2015.

[Primul Raport Național privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului în Republica Moldova](#), prezentat în 2005, a prezentat performanțele țării și a localizat problemele în domeniul dezvoltării umane, menționând că la acel moment sărăcia rămânea un fenomen multidimensional în Moldova, însă țara noastră reușise deja să diminueze cu o treime, între 1998 și 2002, rata sărăciei extreme.

[Al Doilea Raport Național privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului în Moldova](#), elaborat de Guvernul Republicii Moldova cu asistența ONU în 2010, a constatat progrese în reducerea sărăciei, diminuarea mortalității materne și infantile, extinderea ariilor protejate de stat și dezvoltarea tehnologiilor informaționale. Raportul constata de asemenea evoluții mai puțin reușite în domeniul educației, combaterii HIV/SIDA și a tuberculozei și asigurării accesului cetățenilor la infrastructura sanitară adecvată și menționa că succesul realizării unor ținte asociate Obiectivelor „va depinde de consistența eforturilor Guvernului, sprijinite de partenerii de dezvoltare ai țării, în implementarea reformelor necesare”.

Infografic: două realități paralele – viața de la sate și viața de la orașe

